

[Johan Philipsen.]

på nærværende tidspunkt, må jeg på hr. Froms og egne vegne meddele, at vi uanset det fornuftige i en udsættelse stemmer for underændringsforslaget, der går på Haderslev, og som logisk konsekvens deraf stemmer vi imod at vælge Ribe-Esbjerg på indeværende tidspunkt.

Lembourn: Det kan næppe komme som nogen voldsom overraskelse, at jeg har haft en vis sympati for et uddannelsescenter ved Næstved. Når jeg alligevel agter at stemme for det af undervisningsministeren fremsatte forslag med de ændringsforslag, som udvalgets flertal har stillet, er det, fordi man nu i 10 år endeløst har diskuteret, for ikke at sige skændtes om, universiteternes placering. Det er lykkedes omsider at nå til et resultat, det er lykkedes at præstere en helhedsplanlægning for universitetscentre, som er særdeles brugbar, og i den situation mener jeg, at tiden er inde til at lægge særstandpunkter til side.

Adam Møller: Ved dette forslags første behandling rettede jeg, som jeg har gjort det tidligere, en henstilling til ministeren og til det udvalg, der skulle i arbejde, om at tage alle de saglige grunde op til overvejelse, som talte for, at man traf beslutning på nuværende tidspunkt om, hvor man ville placere det universitetscenter, som man havde påtænkt at oprette i det sydlige Jylland eller i Sønderjylland. Det glæder mig at høre i dag, at det ærede medlem hr. Knud Nielsen er enig med mig i, at det er rigtigt på nuværende tidspunkt at træffe en beslutning, og det glæder mig også, at det ærede medlem opfordrede til, at man arbejder for den beslutning, som folkettingen nu træffer. Jeg kan tilslutte mig en sådan opfordring.

Jeg henstillede dengang to ting. Jeg henstillede for det første, at man traf beslutning om placering af universitetscenteret i Ribe-Esbjergområdet, og det glæder mig at se, at et flertal i folketingsudvalget omfattende repræsentanter for de fem største partier i denne sal er gået ind for et flertalsforslag, der tilgodeser det ønske, jeg dér fremsatte. Jeg ser også med glæde, at ministeren for sit vedkommende har tiltrådt dette forslag, således at det altså hermed er blevet et forslag fra regeringen.

Den anden henstilling, jeg fremsatte ved første behandling, var, at man nu nedsatte et planlægningsråd til at arbejde med den videre planlægning af det kommende universitet i Ribe-Esbjergområdet, og da det ikke synes at fremgå af betænkningen, at den enighed, der iblandt flertallet i udvalget er om at placere universitetscenteret, også omfatter enighed om, at der skal nedsættes en sådan planlægningsgruppe, vil jeg gerne gentage denne henstilling. Jeg tror, det vil være fremmende for en fornuftig investering, en god tilrettelæggelse af hele den virksomhed, der skal ske i området også på andre felter end de undervisningsmæssige, at man på et tidligt tidspunkt får nedsat en planlægningsgruppe, der kan begynde småt og arbejde sig frem til de resultater, som gerne skulle blive til gavn for et meget stort område i den sydlige del af Jylland og i Sønderjylland.

Jeg vil gerne til slut sige, at jeg tror, at det for de kredse, der har udført et meget stort og meget uselvsk arbejde for at få placeret et undervisningscenter netop i det område, der her er tale om, har været en meget stor opmuntring at se, at de henvendelser, der er rettet til udvalget og til ministeren herom, har givet et så godt resultat.

Tastøsen: Jeg beklager, at udvalgsflertallet vil fremtvinge en afgørelse af, hvor det sjette universitetscenter skal placeres. Man har ikke under udvalgsbehandlingen behandlet Sydjylland på samme seriøse måde, som man har behandlet Ålborg og Roskilde. Centeret i Sydjylland er skubbet år ud i fremtiden, og hvad garanti har man egentlig for, at det løfte, man i dag formentlig vil give Esbjerg, bliver til mere end skrift i sand?

Jeg synes, det er en meget sund og fornuftig holdning, som et mindretal i udvalget har indtaget, når de siger, at man ikke på nuværende tidspunkt bør træffe en afgørelse om placeringsspørgsmålet, og jeg kan da også anbefale, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 3. Man skal ikke, som hr. Morten Lange påstår, frygte en fortsat universitetskrig i Sydjylland. Tværtimod tror jeg, at resultatet, hvis man ikke træffer en afgørelse nu, vil blive, at man i Sydjylland vil forene kræfterne om at nå frem til en fælles holdning. Jeg tror ikke, at det, som